

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Aviko B.V.",
gevestigd te Steenderen,
verzoekster,

en

gedeputeerde staten van Gelderland,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juni 2002 hebben verweerders aan verzoekster krachtens artikel 5:32 van de Algemene wet bestuursrecht lasten onder dwangsom opgelegd ter zake van het zonder vergunning krachtens de Wet Milieubeheer oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het opbrengen en ontwateren en omzetten van aardappelwaswatergrond op het perceel te [adres]. De dwangsom is vastgesteld op onder meer € 5000,00, met een maximum van € 130.000,00, voor elke week dat verzoekster materiaal aanvoert of andere activiteiten op de inrichting uitvoert, of laat uitvoeren, behoudens activiteiten ten behoeve van het in de oorspronkelijke staat terugbrengen van het perceel of het uitvoeren van een bodemonderzoek.

Tegen dit besluit heeft verzoekster bezwaar gemaakt.

Bij brief van 4 juli 2002, bij de Raad van State ingekomen op 5 juli 2002, heeft verzoekster de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 30 juli 2002, waar verzoekster, vertegenwoordigd door [verzoekers], gemachtigden, en verweerders, vertegenwoordigd door mr. T.W.M. Bot, ambtenaar van de provincie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerders hebben tijdens diverse onderzoeken geconstateerd dat er inname en ontwatering van tarragrond, bestaande uit aanhangende grond afkomstig van aardappels, waswater en enkele aardappels, plaatsvindt op het terrein aan de Rozenstraat. Deze tarragrond is afkomstig van het bedrijf van verzoekster. Naar hun mening dient deze grond te worden aangemerkt als bedrijfsafvalstof en is het ontwateren daarvan een activiteit als bedoeld in categorie 28.4, aanhef en onder c, 1°, van Bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (hierna: lvb). Als gevolg daarvan dient huns inziens voor deze activiteit een vergunning krachtens de Wet milieubeheer te worden aangevraagd. Nu verzoekster niet over een dergelijke vergunning beschikt, dienen naar de mening van verweerders bestuurlijke handhavingsmiddelen te worden toegepast.

2.2. Verzoekster stelt dat geen sprake is van een afvalstof. Zij voert daartoe aan dat de tarragrond schoon is en geen bewerking dient te ondergaan alvorens het wordt toegepast op het perceel. In dit verband wijst zij op een uitspraak van de Voorzitter van 4 juni 2002, no. 200201903/2, (aangehecht) waarin werd geoordeeld dat tarragrond afkomstig van aardappels niet als afvalstof dient te worden aangemerkt. Verder stelt zij dat het ontwateren van de tarragrond een natuurlijk proces is, waaraan geen bewerking voorafgaat. Voorts stelt zij dat de tarragrond schone grond in de zin van het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming (hierna: het Bouwstoffenbesluit) is, zodat de grond niet als afvalstof kan worden aangemerkt. Voorzover al de grond als afvalstof moet worden aangemerkt, stelt verzoekster dat sprake is van het rechtstreeks en milieuhygiënisch verantwoord toepassen van afvalstoffen in een werk, zodat daarvoor, gelet op categorie 28.3, aanhef en onder c, van bijlage I van het lvb, geen vergunning nodig is. Tot slot stelt zij dat het uitrijden van tarragrond op landbouwpercelen in de omgeving van haar bedrijf reeds veertig jaar plaatsvindt en dat verweerders hier nooit tegen zijn opgetreden.

2.3. De Voorzitter overweegt dat, anders dan in de uitspraak van 4 juni 2002 waarnaar verzoekster verwijst, in het onderhavige geval de tarragrond wordt gestort in een depot waar ontwatering plaatsvindt en dat het slib niet eerder toegepast kan worden voor het ophogen van het perceel dan na de ontwatering. Derhalve kan niet worden gesproken van een rechtstreeks toepasbare bouwstof. Voorts is niet aannemelijk gemaakt dat de tarragrond op het moment dat het op het desbetreffende perceel wordt gestort, als schone grond in de zin van het Bouwstoffenbesluit kan worden aangemerkt, zodat de grond een afvalstof is. Nu de grond, gelet op de bewerking die er plaatsvindt, niet rechtstreeks wordt toegepast, hebben verweerders terecht geconcludeerd dat sprake is van een activiteit als bedoeld in categorie 28.4, aanhef en onder c, 1°, van Bijlage I van het Ivb, waarvoor krachtens de Wet milieubeheer een vergunning is vereist is. Verweerders waren dan ook bevoegd tot het toepassen van bestuurlijke handhavingsmiddelen.

2.4. Verzoekster voert aan dat verweerders niet in redelijkheid konden overgaan tot het opleggen van lasten onder dwangsom. Naar haar mening is de begunstigingstermijn voor het staken van de aanvoer van materiaal en verdere activiteiten, te kort. Zij stelt dat haar bedrijfsvoering is afgestemd op de geregelde afvoer van de tarragrond en dat het bedrijfsterrein niet berekend is op de opslag van de tarragrond. Voorts zal het, anders dan verweerders betogen, enkele weken duren alvorens de tarragrond naar een legale verwerker kan worden afgevoerd. Dit zal ertoe leiden dat het gehele productieproces op korte termijn zal moeten worden stilgelegd, aldus verzoekster.

2.4.1. Verweerders hebben aangevoerd dat de begunstigingstermijn niet als te kort dient te worden aangemerkt, aangezien het niet storten van de tarragrond uitsluitend het nalaten van een handeling met zich brengt. Voorts stellen zij dat verzoekster een ontwateringsinstallatie tot haar beschikking heeft waarmee de tarragrond ontwaterd kan worden, zodat de grond wel direct toepasbaar is op het perceel aan [adres].

2.4.2. Ter zitting is door verweerders niet met klem van argumenten de stelling van verzoekster bestreden dat de ontwateringsinstallatie zoals die thans bij verzoekster in gebruik is niet geschikt is voor het ontwateren van de tarragrond afkomstig van de aardappels. Mede in aanmerking genomen dat genoegzaam aannemelijk is geworden dat verzoekster de tarragrond vooralsnog slechts in zeer beperkte hoeveelheid op haar bedrijfsterrein kan opslaan en hetgeen vervolgens resteert niet op korte termijn elders zal kunnen afzetten, is de Voorzitter van oordeel dat verweerders het bestreden besluit op dit punt, in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht, niet met de vereiste zorgvuldigheid hebben genomen.

2.5. De Voorzitter ziet in verband met het vorenstaande aanleiding tot het treffen van de hierna te melden voorziening.

2.6. Verweerders dienen op de na te melden wijze in de proceskosten te worden te worden veroordeeld. Verzoekster heeft geen uittreksels uit openbare registers overgelegd, zodat de hiervoor opgegeven kosten niet voor vergoeding in aanmerking komen.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van gedeputeerde staten van Gelderland van 19 juni 2002 tot één week nadat de beslissing op bezwaar is genomen;
- II. veroordeelt gedeputeerde staten van Gelderland in de door verzoekster in verband met de behandeling van het verzoek gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 690,91, waarvan een bedrag groot € 644,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het bedrag dient door de provincie Gelderland te worden betaald aan verzoekster;
- III. gelast dat de provincie Gelderland aan verzoekster het door haar voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht (€ 228,00) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. J.M. Boll, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M.A.C. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Boll
Voorzitter

w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2002

180-361.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,